

Forfatter: Knudsen, Frederik

Titel: BREV FRA: Knudsen, Frederik (1849-05-18)

Citation: Knudsen, Frederik: "BREV FRA: Knudsen, Frederik (1849-05-18)", i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 120. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000058.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Knudsen, Frederik, *Breve fra danske Krigsmænd,*

*Frederik Knudsen til sin Kone.
1ste Reserve-Jægercorps. Sorø-Egnen.
Taarup 18 Mai 1849.*

Kjære elskede Kone!

Dit Brev as 11te dennes modtog jeg den 16de, og det glæder mig at jeg deraf seer, at I er ved Helsen, jeg er Gud skee Lov ogsaa ved en god Helsen, og har det fortiden meget godt, thi vi er nu paa Fyen, og er indqvarteret i en Bondeby, som hedder Taarup ... Vi kom fra Fredericia den 16de om Morgen Kl. 8 og samme Morgen Kl. 3½ havde Fjenden begyndt at bombardere Byen; saa vi forlod med al Fornøielse Byen .... Vi drog rigtignok glade fra Byen, men der var dog noget som forstyrrede mig ogsaa i denne Glæde. Just som jeg gik paa Broen for at gaae ombord, mødte jeg min Broder Peder, som marserede ind i Byen, og jeg troer jeg ønskede at jeg havde maadtet fulgtes med ham tilbage igjen, thi netop i denne Tilstand føler Søskenne for hverandre, det som vi altid skulle føle for hinanden. Jeg længes nu meget efter at spørge fra ham, det vil formodentlig heller ikke vare længe, førend vi kommer der igjen. Thi vi er blot afløst fra Forpostkjæden en lille Tid af de Tropper, som kom til Fyen strax, da Fredericia blev beleiret; vi har ellers været i Forpostkjæden fra den 24de April til den 16de Mai. Du skriver i dit sidsde Brev, om jeg ikke veed noget om, enten vi faaer Hjælp eller hvad det skal bline til. Nei, min kjære Ven! det er ligesaa skjult for mig som for Dig; jeg veed ingen Hjælp at trøste mig ved uden Guds Hjælp, og det vil visselig ogsaa blive den bedste; vi synes vel ofte, at den tøver længe, men lad os være taalmodige og ikke tvivle, men have en fast Tro og et stadigt Haad paa Herrens Hjælp, da kan vi være sikker paa, at Hjælpen vil komme paa den beleilige Tid. Vel seer det yderst sørgelig ud, s. 121 men Herren er maegtig nok til at udfrie os, naar hans Time kommer; vil han beuare os, saa kan vi gaae uskadte igjennem den farligsde Kamp. Og er det Guds Villie, saa kan jeg endnu opnaae den Lykke at kamine frisk og sund hjem til Dig og vores kjære smaae Børn, hvem jeg ikke kan erindre uden Taarer. Mine Tanker er altid hos Eder, mit Hjerde slaaer for Eder, saalænge Blodet rører sig i mine Aarer, men er det Guds Villie, at jeg skal falde i Kampen, saa lad os ogsaa derpaa være beredt, og ikke derfor troe, at vi har haadet forgjæves, — Thi Gud skee Lov og Pris, et bedre Paradis end det, som blev fordærvet, os Jesus har erhvervet, en Himmel uden Fare, o gid vi der kun vare. — Saa smile da hvert Øie, selv gjennem Taaresky: som skimder i det Høie, det store Morgeugry! Saa solde sromt sig Hænder i Jesu Christi Navn! thi Støvets Vei sig ender i Herlighedeus Favn.

Hermed vil jeg slutte, og bede Dig at hilse dine kjære Forældre og Søskeude! samt alle gode Venner, og vær-Du og vores kjære Smaa evig kjærlig hilset as mig din til Døden troe og hengivne Ægtefælle

Frederik Knudsen.